

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 91/19
V Lucemburku dne 10. července 2019

Rozsudek ve věci C-163/18
HQ a další v. Aegean Airlines

Cestující, kteří mají právo obrátit se na organizátora cesty, aby jim proplatil pořizovací cenu letenky, nemohou požadovat proplacení i po leteckém dopravci

Taková kumulace nároků by vedla k neodůvodněně nadměrné ochraně cestujících na úkor leteckého dopravce

Dne 19. března 2015 si u cestovní kanceláře Hellas Travel se sídlem v Nizozemsku zarezervovaly tři osoby zpáteční let z Eelde (Nizozemsko) na Korfu (Řecko). Tyto lety byly součástí „souborné služby pro cesty“, kterou si zaplatili u Hellas Travel.

Tyto lety se měly uskutečnit se společností Aegean Airlines, usazenou v Řecku, která za tímto účelem uzavřela smlouvu se společností G. S. Charter Aviation Services, usazenou na Kypru: Aegean Airlines měla poskytnout společnosti G. S. Aviation Services k dispozici určitý počet sedadel oproti zaplacení ceny za pronájem letadla. Společnost G. S. Charter následně tato sedadla prodávala třetím osobám včetně Hellas Travel.

Několik dnů před dohodnutým datem odjezdu však Hellas Travel tyto tři cestující informovala o tom, že jejich cesta byla zrušena. Aegean Airlines se totiž vzhledem k nemožnosti získat předem sjednanou cenu od Hellas Travel rozhodla, že lety na Korfu a zpět přestane provozovat. Dne 3. srpna 2016 bylo rozhodnuto o insolvenční Hellas Travel. Tato společnost nevrátila těmto třem cestujícím pořizovací cenu letenek.

Ti se obrátili na Rechtbank Noord-Nederland (soud pro severní Nizozemsko), který rozhodl, že Aegean Airlines jim musí zaplatit paušální náhradu za zrušení jejich letu podle nařízení č. 261/2004 o právech cestujících v letecké dopravě¹.

Tento soud se však nevyslovil k jejich návrhu na proplacení pořizovací ceny letenek. V této otázce se obrátil na Soudní dvůr. Přeje si zjistit, zda se cestující, který má podle směrnice o souborných službách pro cesty² právo obrátit se na organizátora cesty, aby mu byla proplacena pořizovací cena letenky, může domáhat náhrady pořizovací ceny této letenky od provozujícího leteckého dopravce na základě nařízení o právech cestujících v letecké dopravě.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr zdůrazňuje, že samotná existence práva na náhradu podle směrnice o souborných službách pro cesty postačuje k tomu, aby cestující, jehož let je součástí souborných služeb pro cesty, nemohl požadovat náhradu pořizovací ceny letenky od provozujícího leteckého dopravce podle nařízení o právech cestujících v letecké dopravě.

Soudní dvůr je totiž toho názoru, že unijní normotvůrce si sice nepřál vyloučit cestující, jejichž let je součástí souborné služby pro cesty, zcela z působnosti nařízení o právech cestujících v letecké dopravě, avšak měl v úmyslu, aby pro ně nadále platil systém, který byl již předtím zaveden směrnicí o souborných službách pro cesty a který považoval za dostatečný z hlediska ochrany.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

² Směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Úř. věst. 1990, L 158, s. 59; Zvl. vyd. 13/10, s. 132).

Z toho vyplývá, že právo na náhradu pořizovací ceny letenky podle nařízení a podle směrnice nelze kumulovat. Taková kumulace by mohla vést k neodůvodněně nadměrné ochraně dotčeného cestujícího na úkor provozujícího leteckého dopravce, kterému totiž v tomto případě hrozí, že bude muset zčásti převzít odpovědnost za organizátora souborných služeb pro cesty.

Tento závěr platí i v případě, že organizátor souborných služeb pro cesty není schopen finančně zajistit náhradu pořizovací ceny letenky a nepřijal žádná opatření, která by tuto úhradu zaručila. V této souvislosti Soudní dvůr zdůrazňuje, že směrnice konkrétně stanoví, že organizátor souborných služeb pro cesty musí předložit dostatečné záruky pro zajištění vrácení vložených prostředků v případě platební neschopnosti nebo úpadku. Soudní dvůr dále připomíná svou judikaturu, podle níž vnitrostátní právní úprava provádí povinnosti stanovené v této směrnici správně pouze tehdy, pokud vede k tomu, že cestujícímu v případě platební neschopnosti organizátora cesty skutečně zaručuje vrácení všech zaplacených prostředků. Dotčený cestující má v každém případě možnost podat proti dotčenému členskému státu žalobu na náhradu škody, která mu vznikla v důsledku porušení unijního práva.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499